

КРАЄЗНАВСТВО

Сторінка № (26), підготовлена районною громадською організацією "Спілка краєзнавців"

До днів пам'яті О.С.Пушкіна

Проходять дні пам'яті О.С.Пушкіна... Коли згадуємо його ім'я, перед нами найчастіше постає образ поета-творця безсмертних шедеврів: "Євгенія Онегіна", "Поєми Руслан і Людмила", поезії "Пам'ятник", "Я вас любив" тощо. Але виникає природне бажання дізнатися ще й про те, яким же був Пушкін у житті? Що він любив? Які мав звички?

Важко повірити, та в дитинстві майбутній поет був спокійним, неповоротким, повненьким хлопчиком. Коли його молодший на два роки братик Микола ліз у біжку, Олександр ніколи не відповідав і навіть не плакав.

Пушкін упродовж всього свого життя надзвичайно любив слухати оркестрову музику. Де б не звучав оркестр, одразу олінявся біля нього. Батьки лаяли сина: "Не гоже дворянину водитися з музикантами". Він погоджувався, обцяв більше цього не робити. Але варто було йому почути музику, як забував про все.

Дитячі звички Пушкіна кусати кінчик олівця і сидіти, підклавши під себе одну ногу, також залишилися на все життя.

Хлопчик дуже любив дитяче товариство. Міг цілий день гратися з дітьми. Бувало, залізе під диван і це можна його звідти витягнути, а діти такий крик піднімуть, хоч із дому втікай. Згодом поет не міг витримувати, коли при ньому лаяли дітей, відразу відходив або ж ставав на їх захист.

А якою веселою, дотепною, відвертою людиною був Пушкін серед своїх друзів! Яким гострим був на язик!

Одного разу поет прийшов у гості до Тимірязєвих, та по дорозі розминувся з ними, але попросився у служника зачекати в будинку. Коли господар повернувся, у вітальні нікого не знайшли. Тільки через певний час вони помітили Пушкіна, який сидів у комині, лускав горіхи і тихенько собі під ніс щось наспівував.

Господи, Олександр Сергійовичу, що з вами?

Софія Володимирівна кинулася до нього і подала поетові руку, щоб допомогти вийти із комини, але той не реагував. Жінка зблідла і ледве не втратила свідомість. Лише це і допомогло.

Мила Софіє: Володимирівно! Не хвилюйтеся так за Пушкіна, він тут ні до чого. У вашому комині живе "белочка ручная", да затейнича какаля! Белка песенки поет да орешки все грызет".

Поет голосно розсміявся.
- Ну як я вас розіграв?
Слава тобі, Господи! - господарі

разом перехрестилися. Вони подумали, що поет з'їхав з глузду, а зрозумівши, що це був жарт, полегшено зітхнули зі слізьми на очах.

Пушкін міг розігравати не лише своїх друзів, а й вище начальство. Досить відомий випадок стався з ним в Одесі під час Південного заслання. Коли граф Воронцов послав поета в наш край на боротьбу з саранною, (а в той рік нашість її справді було великою бідою). Олександр Сергійович повинен був організувати селян і вивести їх з гілками на поля, щоб відганяти комах. Він так організував і селяни вийшли на поля, добросовісно махали гілками, відганяючи комах, але зелене поле перетворилося на чорне, навіть на гілках не залишилося листя. І тоді Пушкін звернувся до людей:

- Чи знаєте ви, що таке сарана? Ті переглянулися, почували потилиці:

- Божа кара.

- Чи можна боротися з Божою карою?

- Зрозуміло, що ні, ваше високоблагородіє.

- Тоді йдіть додому.

А граф Воронцову у звіті поет написав:

- Сарана летіла, летіла,

сіла все з'їла і далі полетіла.

Дотепність Пушкіна, його гострий розум, бурхливий темперамент, схильність до розіграшів, до жартів, безперечно, допомагали йому у творчості. Легкістю, невимуженістю строфи поета ми завдячуємо його невтомній вдачі і, звичайно ж, неперевершеному таланту.

Емілія Толстик,
старший науковий співробітник музею О.С.Пушкіна і П.І.Чайковського заповідника.

Виставка С. Устименко

ється біля 7 тисяч кольорових відтінків. Але унікальним є той факт, що праця шовковими нитками змушує виконувати роботу, дивлячись на неї навпаки, або ж збоку. Саме багатством мінливих відтінків, грою світла на шовку щоразу вражають композиції С. Устименко. І пейзажі справді живі, вони чекають на глядача уважного та готового до нових вражень.

С. Устименко – добре відома в мистецькому колі. Її роботи постійно експонуються в музеї декоративного мистецтва у м. Каневі. У березні відбудеться персональна виставка у м. Києві. Майстриня – учасник багатьох міжнародних виставок. Її роботи знаходяться у приватних збірках США, Франції, Італії, Монако, Польщі та інших країн. С. Устименко – член міжнародної федерації художників, член спілки художників України. Її талант – це справжній дар, який щедро проявляється у неповторних, оригінальних творах.

Тетяна Джулай,
старший науковий співробітник картинної галереї заповідника.

Віночок вити - життя любити

**Закеїчай голову дівочу
ліпями та тим ясным
червоним маком...**

Т.Г.Шевченко.

«Віночок вити – життя любити», - з найвіддаленіших літ давньої Оріані линуть до нас ці слова. У ті часи вінок з квітів, колосся та ягід був не тільки жіночою прикрасою; то був своєрідний символ Матері-Землі, найрідніший першоголос її одвічної життєдайної сили. Той вінок – плетиво живих степових квітів материнської душі наші пращури в урочистий час клали на голову дівчини з вірою в її жіночу душу, сповити сивими крильми лебединої вірності: «Та будь же, дівонько, квітучою, та будь же, дівонько, родючою і багатою, як свята Матір-Земля!». З ранньої весни до пізньої осені квітчали дівчата свої голови цим дивним створінням природи і рук людських. Цей своєрідний витвір мистецтва був начебто книгою душі дівчини. І кожен міг дізнатися з нього, що коїться на серці у неї. Мовою символів, якими були квіти вінка, виражали свої почуття, стан душі, події, що відбувалися в житті, надію, свої прангнення. Наші прабабусі знали багато різних секретів, коли і як плести віночок, знали рецепти, як зберігати квіти у вінках, аби вони якнайдовше виглядали свіжими.

А скільки звичаїв, обрядів, ритуалів, магічних знаків, повір'їв пов'язаних із вінками. Тому колектив дошкільного навчального закладу № 4 «Сонечко» ім. С. Русової м. Кам'янки вирішив систематизувати матеріали про український віночок і розпочав роботу над проектом «Заплету віночок, заплету шовковий».

Основною метою роботи у проекті були дослідження про український віночок: історію виникнення традиційного вінка – символу і оберегу, символічне значення вінків, збір історичного матеріалу (легенди, оповідання, історичні довідки) про квіти та рослини, народні традиції використання вінків з квітів.

Заключним етапом проекту була організація конкурсної виставки віночків та методичних матеріалів. Проведену роботу оцінювало журі (голова – методист РМК Шляхотка Л.М., члени журі: завідувачка ДНЗ № 4 Коцуренко С.В., методист ДНЗ № 4 Коцуренко Г.В.). Враховуючи науковість, функціональність, естетичність поданих матеріалів, журі визначило переможців у номінаціях «За втілення народних традицій», «Оберег української родини» та ін. Головою відзнакою конкурсу «За педагогічну майстерність і втілення ідей С.Русової» була нагороджена творча група 4 року життя (вихователі Білозерська О.М., Южно Т.С., помічник вихователів Головенченко Н.І.).

Поглиблено вивчаючи українські традиції і звичаї, апробуючи просвітницькі ідеї С. Русової, ми відкрили для себе істину: педагогіка свого народу наймудріша, тому що вона створювалася протягом століть, перевірялася досвідом багатьох поколінь. Плетіть же, дівчатка собі на долю віночки, хай вони у вас будуть лише щасливі, хай оберігають ваші душі, серця від зла, підлості, неправди. Хай беруть ваше здоров'я, приносять силу, розум, щирість, сердечність.

Галина Коцуренко,
методист ДНЗ № 4
«Сонечко» ім. С. Русової.

Редакційна колегія: О.Г.Шандра, Н.В.Бурякська, В.І.Кравченко, В.А.Морозова, Ю.І.Щербак

Фото на знімаках виконано редакційною колекцією

"Наше місто"
Засновник Кам'янська міська рада,
реєстраційне свідоцтво ЧС № 512
від 24 липня 2006 року.

Точка зору автора не завжди збігається з точкою зору редакції. Редакція залишає за собою право виправляти і скорочувати матеріали. За точність виларених фактів відповідальність несе автор.
Р/о № 39226401002306 УДК м. Черкаси, МФО 854018 ЄДРРПОУ 25872304.
Адреса редакції: 20800, м. Кам'янка, вул. Леніна, 37, тел. 6-17-87.

Друк офсетний: Кам'янська комунальне поліграфічне підприємство
Адреса: м. Кам'янка, вул. Пушкіна, 56, тел. (04732) 6-16-95.
Обсяг 1 умовних друкованих аркушів.
Наклад 1052. Замовлення № 177.